

Lk 21,20-28 Velké soužení

Autor přípravy

[Dan Ženatý](#)

1. První reakce

Je to “pouze” informace o tom, co se kdysi stalo?

Nebo naopak si máme zaškrtnout hrůzy, které už se staly a čekat na konec?

Nebo je to obecná “informace” o čase církve - tak to může vypadat, dokud Kristus podruhé nepřijde?

2. Text

2.1. Poznámky k textu

v.20 ἡ ἐρημία, ἡ σιωπή - zpusťování, zničení, na místě života nastává poušť

v.21 ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐν τῇ μέσῃ - gramaticky správně ve středu Judska, tak Kraličtí, nebo logicky ve středu Jeruzaléma, tak ČEP.

v.22 ἡ ἐκδίκη, ἡ ἐκδίκη - dny pomsty, potrestání, trestu. (Souček nemá “odplata”, jak má ČEP)

v.23 ἀνάγκη - donucení, nutnost, potřeba nouze.

v.24 ἀπὸ τῆς πληρώσεως τοῦ καιροῦ. ἐπληρώσῃ, aor. conj. pass. od πληρύνω - naplnit, doplnit, též skončit, dovést. Není však pro výklad lhostejné, zda se naplní nebo skončí.

v.25 συνέσει. - vězení, sevření, úzkost,

ἀνυπόστατος - bezradnost, úzkost

v.26 σαλεύσῃ, σάσει fut. pass., zmítat, otřásat, přeneseně zviklat, zmást

2.2. Kontext

Poslední Ježíšova vyučující řeč před smrtí. Tato kapitola patří oddílům, z nichž se vyvozuje, že Lukáš psal tento text brzy po dobytí Jeruzaléma

Římany. Mnohé jednotlivosti z obklíčení a dobytí města jsou plastičtější než u ostatních evangelistů. Odtud také domněnky, že Lukáš zpětně datoval tyto

11

zážitky a vložil je Ježíšovy do úst jako prorocká slova. Pro Ježíše měla eschatologická zvěst o druhém příchodu Syna člověka centrální místo.

v.6-19 Ježíšova řeč je uvedena otázkou některých, “Mistře, kdy to nastane ? A jaké bude znamení, až se to bude dít?” (v.6). Znamení budou
mnohá: falešní proroci - v.8
války, povstání, “revoluce” - v.9-10
přírodní katastrofy - v.11
zrady nejbližších v.16
v. 29-36 podobenství, která má pomoci pochopit řečené.

2.3. Členění textu

Někteří vykladači (Ernst, Grundmann, E. Schweizer) dělí text na v.20-24 a v.25-28; ČEP má v.20-26 a v.27-28.

Kázat na v.20-26 a nepřibrat v.27-28 by jistě bylo možné, pro dobu adventní je to ovšem s v.27-28 lepší.

2.4 Komentář

v. 20-22 Text je tak barvitý, že nepotřebuje zvláštního komentáře. Jak naložit s informacemi o tom, co se bude dít - uprchnou do hor, odejdou z

Jeruzaléma, ať do něho nevcházejí - záleží na způsobu, kterým text budeme kázat.

v.23 Běda těhotným a kojícím v oněch dnech! Snad nemohou být volena účinnější slova o hrůze nastálé situace. Je to vzhůru nohama. Matky, které zaslouží úctu a jsou symbolem lásky života a “naplňují” svou roli na zemi, se stávají nejnešťastnější. “Peklo” a snad i smrt pro ty, kdo sotva život začali.

v.24 pohané a jejich čas, dokud se nedovrší či neskončí - lákavá nabídka ke zmínce o aktuální situaci v Palestině. Je to teď ještě ten čas, o němž mluvil Ježíš, a který ještě neskončil?

v.25 asi budeme brzdit, aby se nerozehřáli milovníci astrologie a horoskopů, ale není asi třeba se o ně v této souvislosti otírat, mohlo by to uškodit jasnosti zvěsti.

Rovněž tak láká zmínka o úzkosti národů i o bezradných, kteří neví, kam se podít před povodní na Moravě v létě 1997.

v.27 lze se zmínit o apokalyptických představách příchodu Mesiáše, pravdivý potom ovšem bude také pokus vyrovnat se tím, jaká že to je moc

12

a velká sláva onoho Přicházejícího. Veliká sláva a moc Trpícího a Ukřižovaného. Utrpení a kříž jsou ostatně za dveřmi.

v.28 krásné potěšení.

3. Teologická témata

Jsme těmi, kdo čekají, až se to začne dít? Nebo jsme těmi, kdo už v tom vězí až po uši? Tato možnosti je mi bližší.

Je možno to odvrátit, nebo to prostě přijde tak jistě, jak jistě roste Království Boží? A stejně tak, jako ono už zde je, tak i naplnění Ježíšových slov už se děje? (Mt 13,31n)

Je utrpení a hrůzy něčím výjimečným, anebo to zde žel má své místo? (Ne že bychom se s tím měli smířit!)

Je čas pokoje a míru něčím, nač máme nárok, nebo je to výjimečný dar?

Umíme si představit, my kdo jsme válku nezažili, že by byla válka? Dříve asi ne, po Jugoslávii už asi ano.

Můžeme říkat - válka není, protože v naší zemi není, a přitom se válčí někde jinde, daleko či blízko?

Příchod Syna člověka vede k napřímení a zvednutí hlav! Informace, že vykoupení je blízko neznamena hodit utrpení druhých za hlavu. Naopak, vstupuje do toho Boží Syn, vstupme do toho i my v naději, že on přichází. Proto má cenu s tím něco dělat.

4. Dnešní pohled na text

Doporučoval bych odvahu nenechat se zlákat popisem zničení Jeruzaléma římským vojskem v Lukášově době. Není to vzpomínka na těžké

chvilé. Rozumím tomu jako informaci - tak to člověče je, ať se ti to líbí, nebo ne. Církev existuje v provizorním čase od prvního k druhému Kristovu

příchodu. Tento čas je žel takový, budme vděční za každý nový den, kdy takový není.

Varovat se moralizování typu, ach kam ten svět dnes spěje, za to může ten konzum a ti podnikatelé.

Varovat před seznamem, kdy si zatrháváme, co už se splnilo a kdy už to (s planoucím zrakem konečně) musí bouchnout.

5. Podněty pro kázání

Tak to žel je. Obklíčený Groznyj, anonymní telefony, semtex v igelitových taškách, Sládkové.
13

Hřích - neochota uznat nad sebou Boha - nese plody, které zrají. Nikdo nám je sem neposílá zvenku, zrají tady mezi námi.

Netřeba listovat v novinách a zrůdně se radovat, že už je to tady. Katastrofy a války byly i v

době, kdy informační systém nefungoval tak skvěle,
jako dnes.

Reagovat na tato slova lze dle mne buď

- špatně - trpíme pocitem křivdy že to tak na světě je. Možná se v nás otřásá naivní představa Boha, který s tím něco má rychle dělat. Pocit křivdy. Zrovna když žiju, to musí být tak pitomé.

- dobře - vezmeme vážně, že žijeme poslední čas. Narodili jsme se do předposledního času, času církve. Proto se smíme radovat i dobrých věcí, které přece problesknou a existují, smíme se radovat, že Vzkříšený je v té mele s námi a my se ho smíme držet a klopýtat za ním. A jsme za to tak vděční, že nás ani nenapadne reklamovat čas, který žijeme. Nad utrpením cítíme nezměrnou lítost, nebagatelizujeme slovy, čas to spraví. Kristus, který je s námi, v tom pomáhá a z toho pomůže.

Nejsme opuštěnci, naopak, smíme zvednout hlavu, ne pyšně, ne jako ti kdo otrnuli a zvykli si, ale jako ti, kdo vědí, že Kristus přichází. Důstojně a radostně zvednutá hlava se sklání k trpícím bez výčitek, proč právě já.

Liturgické období

[Advent](#)

edice

6

[stáhnout PDF](#)